

M/s Tilak Raj Madan Lai v. State of Punjab
and another (M.M. Kumar, J.)

1)

ਐਮ.ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਤਿਲਕ ਰਾਜ, ਮਦਨ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. 2005 ਦੇ 9937

2 ਜੁਲਾਈ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948—
ਐੱਸ. 21 — ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਦੀ ਏ(2) ਆਈਟਮ ਨੰ. 65—ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005—
ਪੈਕਡ ਜੂਟ ਬਾਰਦਾਨੇ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ—ਕਰ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਖੰਡ ਨਾਲ ਵੇਚੇ
ਬਾਰਦਾਨੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ — ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ -
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ -
ਰਾਜ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਸੀ - U/s 21 - A(2) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਿਰਫ 'ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ' ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ
ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹਿਸਯੋਗ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ
ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਧਾਰ
ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ
ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, 30 ਅਗਸਤ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ
ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ
ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ,
ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਨੂੰ
ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਖਿੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ
ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ
ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ
ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, 22 ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, 2003.

(ਪੈਰਾ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ

ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ 'ਬੈਂਚ ਹਾਇੰਗ' ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜੱਜ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਦੀਪ ਗੋਇਲ ਨੇ ਕੀਤੀ ।
ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਏ.ਜੀ.

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਸਬਿਪ ਲਈ, 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ') ਧਾਰਾ 21-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।) ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਸਬਿਪ ਲਈ, '1948 ਐਕਟ')। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜੂਟ ਦੇ ਪੈਕਡ ਬੋਰੀਆਂ (ਬਰਦਾਨਾ) ਵਿੱਚ ਖੰਡ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8) ਅਤੇ 22 ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। , 2003 (ਪੀ-9), ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ , 30 ਅਗਸਤ, 2000 (ਪੀ-7) ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਤੇਲ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, 30 ਅਗਸਤ, 2000 (ਪੀ-7) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8) ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 22 ਦਸੰਬਰ, 2003 (ਪੀ-9) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਸਬਿਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 (ਸਬਿਪ ਲਈ, '2005 ਐਕਟ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਸਾਲ 1989-90 ਲਈ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਕਮ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ-III ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਖੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਚੇ ਗਏ ਬਾਰਦਾਨੇ (ਬਾਰਦਾਨੇ) ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ-ਬੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 65 ਵਿੱਚ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਮਨਾ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮਝੌਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ 10 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 1,51,410 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 1948

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡੀਲਰ ਚੀਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(6) ਦੇ ਤਹਿਤ 1,000 ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 4,656.50 ਪੈਸੇ ਦੀ ਵੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜੂਟ ਦੇ ਬਾਰਦਾਨੇ (ਬਰਦਾਨਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤੀ ਖੰਡ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਭਾਵ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੰਡ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 (ਪੀ-2), 15 ਸਤੰਬਰ, 1993 (ਪੀ-3) ਅਤੇ 28 ਮਾਰਚ, 1990 (ਪੀ-4) ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਭਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਬਾਰਦਾਨੇ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ, ਨੇ ਆਪਣੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1994 (ਪੀ-5) ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੰਡ ਵਰਗੀਆਂ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਬਾਰਦਾਨਾ ਮੁੜ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦਾ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1948 ਐਕਟ (ਪੀ-6) ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 30 ਅਗਸਤ, 2000 (ਪੀ-7) ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੋ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਹੈ

ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਗਰਾਓਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੰਡ ਮਿੱਲ ਲਿਮਟਿਡ, ਜਗਰਾਓਂ ਅਤੇ ਬੁੱਢੇਵਾਲ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੰਡ ਮਿੱਲ ਲਿਮਟਿਡ, ਬੁੱਢੇਵਾਲ (ਲੁਧਿਆਣਾ) ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਖੰਡ ਸਮੇਤ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਇਸ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਹਨ) , ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਰਦਾਨਾ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਪਰੋਕਤ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ST XXII-A ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਨਿਰਮਾਤਾ (ਵਾਂ) ਤੋਂ ਖਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਕ ਹੈ। (ਰੈਕਟ) ਨੰਬਰ 129 ਆਫ 2002-03, ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਅਧੀਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, — 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮੈਂ 30 ਅਗਸਤ, 2000 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨਾ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 5(1-ਏ) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ *ibid* ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿ ST-XXII-A ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਿਸਨੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਟ੍ਰਾਈ ਬੀਏਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ 3 ਸੀਥਾਟਿਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੇ ਸਿੰਥੇਟਿਕਸ ਲਿਮਿਟਿਡ *ਬਨਾਮ* ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚਲਾਨ; ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐੱਲ. ਗੋਇਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਰਿਸ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ

'ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਟੀਐਸ ਬਲਰਾਮ, ਐਲਟੀਓ ਬਨਾਮ ਵੋਲਕਾਰਟ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (3) ਅਤੇ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਹੀਰੋ ਸਾਈਕਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਡ, (4)

(8) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਿਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੰਡ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਡੇਕਨ ਸਿਗਰੇਟ ਫੈਕਟਰੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (5) ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਸਾਮ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾਤ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਿਡ; (6) ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਟੀਲ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (7)। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤੁਸ਼ਾਰ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ (8) ਅਤੇ ਮੂਕੇਨ ਦੇਵਸੀ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ (9) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(1971) 82 ITR 50

(1997) 228 ITR 463

(1966) XVII STC 624

(1967) XIX STC 84

(1989) 3 SCC 262

(3) (1971) XXVIII STC 214

(4) 36 STC 501

(5)

(6) (9) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ

(7) ਮੁੱਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ

(8) ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ

(9) ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਪੈਕੇਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਜ਼ੈਕ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (10) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ ਗੋਇਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲ ਨਾਲ 'ਸੰਤੁਸ਼ਟ' ਹੋਣਗੇ।

(10) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1-ਏ) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 5(1-) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ

(12) (2003) 9 S.C.C. 230

(13) (2003) 12 S.C.C. 731

ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡੀਲਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ XXII-A, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਹੈ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1-ਏ) ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 29(xi) ਵੱਲ ਵੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪੈਕੇਜਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਂਗ ਪਹਿਲੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ-ਬੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 105 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਐਂਟਰੀ 65 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੀ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨੇ ਰਾਜ ਸਟੀਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ' ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੈਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੈਕਿੰਗ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਾਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਪਛਾਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਮਨਾ ਫਲੋਰ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ (11)।

(11) ਅਸੀਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ IS ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8), ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 21-ਏ(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ:-

“21-ਏ. ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ.

(1) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ

(12) (2003) 9 S.C.C. 230

(13) (2003) 12 S.C.C. 731

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ। , ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਜਾਹਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- (3) ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।
- (4) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ 11-ਬੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। "

(12) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)i ਦਾ ਇੱਕ perusal perusalsoftsof-section (2)i ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰੇਗਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 35-C(2) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ASCU ਲਿਮਿਟਡ, ਕਲਕੱਤਾ (12) ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵਡੋਦਰਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ. ਬਨਾਮ ਸਟੀਲਕੋ ਗੁਜਰਾਤ ਲਿਮਿਟੇਡ, (13)। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ" ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹਿਸਯੋਗ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 35-ਸੀ(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ।

---

(12) (2003) 9 S.C.C. 230

(13) (2003) 12 S.C.C. 731

ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਟੀ.ਐਸ. ਬਲਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਹੀਰੋ ਸਾਈਕਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 154 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਟੀ.ਐਸ. ਬਲਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਖਿੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਹੇਜ਼ ਬਨਾਮ ਮੌਲਿਕਾਰਜੁਨ ਭਵਨੱਪਾ ਤਿਰੂਮਲੇ [1960] 1 SCR 890 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਜਿਥੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਰਾਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹਿਸਯੋਗ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਸਿਧਰਮੱਪਾ ਅੰਨੱਪਾ ਮਾਨਵੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ [1952] 21 ITR 333 (Bom.) ਦੇਖੋ / ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, "ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਜਾਹਰ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ" ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ "ਗਲਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜਾਹਰ ਹੈ "।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੀਰੋ ਸਾਈਕਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ)।

(14) ਜਦੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖੰਡ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਬਹਿਸਯੋਗ ਸੁਭਾਅ. ਰਾਜ ਸਟੀਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਸੌਦਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਰਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(15) ਉਹ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹੈ;

- (2) ਪੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੈਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ, ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (3) ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ;
- (4) ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਪੈਕਿੰਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (5) ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੈਕਿੰਗ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ।

ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(15) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1993, 15 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਅਤੇ 28 ਮਾਰਚ, 1990 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੀ-2, ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-4) ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਖੰਡ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰਦਾਨੇ (ਬਾਰਦਾਨੇ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨੇ (ਬਾਰਦਾਨੇ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਠੇਕਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 30 ਅਗਸਤ, 2000 (ਪੀ-7) ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਤਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖੰਡ ਵੇਚੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸਨ। (ਬਾਰਦਾਨਾ), ਜੋ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫਾਰਮ ST XXII-A ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੰਬੰਧੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, 30 ਅਗਸਤ, 2000 (ਪੀ-7) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ (ਪੀ- 8) ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨਾ (ਬਾਰਦਾਨਾ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਖਿੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹਿਸਯੋਗ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ,-

ਸ਼ਿਓ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

ਅਤੇ ਹੋਰ (ਆਰ. ਐੱਸ. ਮਦਾਨ, ਜੇ.)

22 ਦਸੰਬਰ, 2003 (ਪੀ-9) ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ / ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਿਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ “ਬੈਂਚ ਹਿੰਟਿੰਗ” ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜੱਜ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 25 ਫਰਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-8) ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 22 ਦਸੰਬਰ, 2003 (ਪੀ-9) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ 30 ਅਗਸਤ, 2000 (ਪੀ-7) ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਮਦਾਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼ਿਓ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

16 ਮਾਰਚ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵੋਲ. I, ਭਾਗ-II, ਅੰਤਿਕਾ 20-ਸਟੱਡੀ ਲੀਵ ਨਿਯਮ—Rl. 10-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਐਮ. ਫਾਰਮੇਸੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਟੱਡੀ ਲੀਵ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ-1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੋ-ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭੱਤੋ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਭੱਤੋ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਅੱਧੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ- Rl. 1963 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ 10(1) ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭੱਤੋ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਟੀਏ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਟੱਡੀ-ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਆਰਆਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਭੱਤੋ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 10-ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।